

Fernisering på augustudstilling 2018

Velkomst – sang: ”Blæsten går frisk” – 376

Præsentation af udstillerne:

Sang: ”Jeg drømte om atten svaner i nat” – 449

Tale:

Ja, det var jo en kærlighedssang, vi lige har sunget. En sød og underfundig sang – sød og underfuld som kærligheden jo er.

Legende, let, lys, fyldt med livsglæde.

Og vi skulle netop synge denne sang, for det er en sådan legende, let, livsglædefyldt udstilling, vi åbner i dag. Det er som sagt gruppen Nordvestkunst, der fylder Bovbjerg Fyr med kunst her i august måned. Og gruppen ”Nordvestkunst” er en samling af dygtige, ihærdige og eksperimenterende amatørkunstnere. Og når jeg siger amatørkunstnere så er det en kvalitetsbetegnelse. Jeg ved godt at udtrykket ”Du er en være amatør”, bruges nedsættende, men det er egentlig forkert. For ordet amatør kommer af det latinske verbum ”amare” som betyder ”at elske”. En amatør er derfor først og fremmest en person, der arbejder med sine ting ud af kærlighed til stoffet – i dette tilfælde – af kærlighed til billedkunsten - maleriet eller den rummelige kunst:

skulpturkunsten. En glad amatørkunstner er altså en person, der alene af glæde over det at skabe, frembringer sine ting. Hun gør det ikke for at opnå noget – for at have en levevej eller for at udforske et område – afgrænse et emne og komme i dybden, eller for at være professionel, faguddannet og skaffe sig et levebrød eller en plads i kunsthistorien – endsige opnå hæder og berømmelse, eller hvad den professionelle har som motivation for sit virke. En amatør har kun sin interesse eller glæde ved at skabe, som motiv for sit virke. Derfor er en amatør et sandt menneske uden andre dagsordner end det at leve, virke, glæde sig og glæde andre.

Sådan opfatter jeg jer, der udstiller her i august og vis ting, billeder, keramik og skulpturer, vi skal se på nu efter denne tale. I er i poesiens sprog; De elskende – dem, der ”drømmer om atten svaner” og om at møde den elskede – møde sine kunstværker – sit produkt – sin drøm som manifesterer sig i et billede, eller en genstand – i noget som man har formet ud af sin egen vilje, ånd og tekniske kunnen. Måske er det kun én selv, der kan se det helt geniale i de frembringelser, man har gjort, men det er ikke det afgørende. Det afgørende er processen, kærligheden til det at skabe - oplevelsen, når det lykkes, når billedet eller skulpturen

ligesom skaber sig selv – pludselig kommer det frem og står der og gør sig gældende. Det er en fantastisk oplevelse, ved I sikker alle. Ja, det er, som når et par mennesker møder hinanden og sød musik opstår. Og man spørger: Hvor kommer det fra? Hvem kan gøre rede for det mirakel det er, at man elsker det andet menneske og må være sammen med det? Det er en kæmpe gåde, som jeg håber I alle har oplevet eller vil komme til at opleve.

Sådan er det også at skabe kunst. Det er et mirakel – en kæmpe gåde, at det pludselig kan lade sig gøre, at et endnu aldrig set billede eller en skulptur er kommet for dagen - at man står med et produkt, som er mere end noget maling på et lærred – eller en klump ler – noget bronze eller hvilket materiale, man nu bruger. Det er en gåde, at det nu står der, og man er selv så glad for det - rørt og glad som man er, når man er forelsket.

Amatørkunst er derfor ikke ringere kunst end det, professionelle skaber. Det afgørende er, om det er ærligt og redelig skabt – formet og fremstillet ud af kærlighed – eller ud af lidenskab og ikke med bagtanke. Ikke er skabt for at opnå noget, eller for at

tjene penge – men for at man ikke kunne lade være. Jeg ser jeres ting her på fyret som skabt ud af ærlig og redelig engagement – og så er det ægte kunst, som det skal være.

Så tillykke alle I kunstnere – alle vi, der MÅ tage livtag med pensler og maling og lærred, eller med ler og bronze og det materiale, vi hver især nu bruger, når vi er kreative. Bliv ved og gå fortsat på med kærlighed, med nysgerrighed, med amatørens lidenskab.

Så stort Tillykke til ”Nordvestkunst” med augustudstillingen her på Bovbjerg Fyr.

SANG: og vi skal naturligvis igen synge en kærlighedssang:

Alle mine længsler – 441.

Efter sangen:

Tak til alle kunstnere, og fremmødte.

Tak til musikken

Caféen er åben.

Og værsgo: - få en forfriskning her, som I kan nyde, mens I går rundt og ser udstillingen og taler med kunstnerne.